

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204229
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným žalobným návrhom žalobca žiadal od žalovanej zaplatať čiastku 175,- Eur ako náhrady majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady na správu a vymáhanie jeho pohľadávky a čiastku 442,56 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55,32 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1Er/1224/2008 (súdnym exekútorom pod č. EX 160/2006) tým, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Žalovaná sa k veci nevyjadřila.

Na pojednávaní dňa 26.11.2014 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p."), keď právnenému zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 11.11.2014. Žalobca podaním zo dňa 20.11.2014 žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu. Súd toto subjektívne presvedčenie žalobcu nepovažoval za dôležitý dôvod pre zrušenie pojednávania. I keď v žalobe žalobca poukázal na určité dôvody, ktoré by mali zakladať vylúčenie zákonného sudcu, pokiaľ námietku zaujatosti zákonného sudcu nepodal (tak sa vyjadřoval sám žalobca v mnohých obdobných konaniach, pokiaľ mu bol vyrubený súdny poplatok za námietku zaujatosti vzhľadom na to, že v žalobe argumentoval nutnosťou vylúčenia všetkých sudcov tunajšieho súdu, napr. konanie tunajšieho súdu sp. zn. 8C/184/2013 a s ním súvisiace uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2013 č.k. 7Co/148/2013-42) a ak súčasne ani v jednej z množstva takmer totožných vecí tých istých účastníkov (napr. konania tunajšieho súdu sp. zn. 8C/132/2012 až 8C/164/2012) zákonný sudca Mgr. Martin Štubniak nebol nadriadeným Krajským súdom v Žiline vylúčený z prejednávania a rozhodovania uvedených vecí, nebol dôvod ani na postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p..

Prokurátorka žiadala na pojednávaní žalobu zamietnuť dôvodiac, že vzhľadom na zastavenie exekúcie bolo bezpredmetným rozhodovať o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednotlivými listinami tvoriacimi obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/1224/2008 a zistil nasledovné:

Okresný súd Dolný Kubín na podklade žiadosti súdneho exekútora H. H. F. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa 17.03.2006, ktorým žiadal vymôcť čiastku 20.520,- Sk s príslušenstvom a na podklade notárskej zápisnice č. NZ XXXXX/XXXX spísanej dňa 25.12.2005 notárom E. S. H., poveril dňa 25.04.2006 menovaného exekútora vykonaním exekúcie v prospech žalobcu ako oprávneného voči povinnému H. F.. Už po odstúpení exekučného súdneho spisu v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva na tunajší súd (zákon č. 511/2007 Z.z.) doručil žalobca ešte Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora požadujúc, aby bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor E. K. F.. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol postúpený tunajšiemu súdu dňa 01.10.2010. Dňa 26.01.2011 tunajší súd vyzval súdneho exekútora H. H. F., aby v lehote 15 dní oznámil či si uplatňuje trovy exekúcie. Súdny exekútor dňa 10.02.2011 uplatnil trovy exekúcie vo výške 91,36 Eur. Následne tunajší súd rozhodujúc vyšším súdnym úradníkom uznesením zo dňa 01.06.2011, č.k. 1Er/1224/2008-26 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, súčasne ju zastavil a návrh žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. V odôvodnení uznesenia vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na zmenu exekútora uviedol, že nie je možné poveriť exekúciou iného súdneho exekútora vzhľadom na neprípustnosť exekúcie. Voči uzneseniu podal odvolanie žalobca dňa 06.07.2011 požadujúc jeho zrušenie. Tunajší súd uznesením zo dňa 03.02.2012, č.k. 1Er/1224/2008-40 doplnil výrokovú časť uznesenia zo dňa 01.06.2011, č.k. 1Er/1224/2008-26 o výrok, ktorým uložil oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3CoE/146/2012, 3CoE/147/2012 Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesenie zo dňa 01.06.2011 v spojení s dopĺňacím uznesením potvrdil a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia okrem iného uviedol, že pokiaľ výrokom III. napadnutého uznesenia bol zamietnutý návrh žalobcu na zmenu súdneho exekútora, podľa § 374 ods. 4 poslednej vety O.s.p. došlo k zrušeniu tohto výroku zo zákona, takže odvolací súd nemal právomoc tento výrok preskúmať. Na dovolanie žalobcu ako oprávneného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30.04.2014 sp. zn. 4Oboer/147/2013 uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3CoE/146/2012, 3CoE/147/2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Opätovne o odvolaní žalobcu voči uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 01.06.2011 Krajským súdom v Žiline ešte rozhodnuté nebolo.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa

najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na podklade žiadosti súdneho exekútora, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie a notárskej zápisnice ako exekučného titulu je tunajším súdom vedené exekučné konanie pod sp. zn. 1Er/1224/2008. Ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín ako exekučný súd poveril dňa 25.04.2006 vykonaním exekúcie súdneho exekútora H. H. F. Žalobca ako oprávnený dňa 20.09.2010 požiadal o zmenu exekútora na nepríslušnom súde, ktorý návrh žalobcu tunajšiemu súdu postúpil dňa 01.10.2010. V tom čase účinné ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. V danom prípade tunajší súd ako exekučný súd rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora uznesením vyššieho súdneho úradníka zo dňa 01.06.2011, t.j. po uplynutí zákonnej lehoty. Vzhľadom na žalobcom podané odvolanie však došlo podľa § 374 ods. 4 O.s.p. zo zákona k zrušeniu uznesenia zo dňa 01.06.2011 čo do výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora, nakoľko podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak, kedy ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku prípustnosť odvolania neuvádza. Z uvedeného možno konštatovať, že o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté dosiaľ nebolo, no danú situáciu nemožno posudzovať izolovane od ostatných okolností exekúcie a označiť nedodržanie stanovenej lehoty automaticky za nesprávny úradný postup. Uznesením zo dňa 01.06.2011 bola totiž exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená z dôvodu, že notárska zápisnica predstavujúca v danej veci exekučný titul nebola spôsobilým exekučným titulom. To znamená, že i keď by došlo k rozhodnutiu o návrhu na zmenu súdneho exekútora včas, exekúcia by bola vykonávaná na základe nespôsobilého exekučného titulu a ako taká by bola neprípustnou v každom štádiu konania, čoho dôsledkom by muselo byť jej zastavenie. Inými slovami, žiaden súdny exekútor by plnenie, ktoré bolo predmetom notárskej zápisnice nemohol od povinného na jej základe vymáhať. O odvolaní žalobcu voči uzneseniu zo dňa 01.06.2011 síce právoplatne rozhodnuté nebolo, no súd sa tu plne stotožňuje s odôvodnením predmetného uznesenia a tak nemá za danej procesnej situácie v konaní sp. zn. 1Er/1224/2008 dôvod zaujímať iný právny záver o neprípustnosti predmetnej exekúcie. Potvrzuje to aj rozsiahla aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR v rovnakých prípadoch (viď napr. rozhodnutia vo veciach sp. zn. 4ECdo/311/2013, 5ECdo/238/2013, 7ECdo/146/2013 atď.). Preto ak bolo rozhodnuté o neprípustnosti exekúcie a jej zastavení (i keď doteraz neprávoplatne) - teda v podstate v merite veci, podľa názoru súdu úplne odpadá praktická potreba rozhodovania o procesnej otázke zmeny exekútora, ktorá sa tým stáva čisto formálnou. Súd preto nemal preukázaný nielen nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodovaním o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora ale nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdené ujmy. Žalobca v tomto smere napriek riadnemu poučeniu o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nielenže nepredložil ale ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by mal súd vykonať a ktoré by podporovali to, že práve v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu v súvislosti s jeho návrhom na zmenu súdneho exekútora utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu či ujmu nemajetkového charakteru, ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Za škodu, pri vzniku ktorej sa nahrádza skutočná škoda a ušlý zisk, nemožno podľa názoru súdu považovať iba subjektívne vyčíslené (a ničím neobjektívované) paušálne náklady na správu pohľadávky pomocou informačného systému v sume 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému v čiastke 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v čiastke 50,- Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania v čiastke 15,- Eur. Skutočnou škodou je totiž ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného predstavujúca zníženie majetkového stavu poškodeného v porovnaní s jeho majetkovým stavom pred škodnou udalosťou. Preto pri náhrade skutočnej škody možno kompenzovať iba tie účelne vynaložené výdavky, ktoré by nebolo nutné vynaložiť nebyť škodnej udalosti. Subsumpcia žalobcom uvedených nákladov pod ušlý zisk neprichádza potom do úvahy už len vzhľadom na samotnú definíciu ušlého

zisku, ktorým je zmarený majetkový prospech očakávaný s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, ktorý však nenastal v dôsledku škodnej udalosti (v danom prípade v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu). Treba tiež uviesť, že žalobca nielenže nepreukázal ale ani nijako bližšie nevysvetlil ako paušálne náklady na správu pohľadávky voči povinnému súvisia s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Ako už bolo uvedené, medzi nesprávnym úradným postupom a škodou musí existovať príčinná súvislosť, teda vzťah príčiny a následku, pričom je podľa názoru súdu logické, že určité administratívne náklady na správu pohľadávky by žalobca mal i v prípade, ak by exekučný súd formálne o zmene súdneho exekútora rozhodol. Vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca tiež nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko „zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným“), no nijako netvrdil ani nedokázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo v dôsledku postupu exekučného súdu. Súd tak nemal preukázaný nesprávny úradný postup, vznik škody na strane žalobcu ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a ani vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Ak nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu nemajetkového charakteru (ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z.), nebolo potrebné sa zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok (škodou a príčinnou súvislosťou) a tým pádom ani doplňovať dokazovanie bližšie žalobcom nešpecifikovaným znaleckým posudkom ohľadne výšky škody, či nešpecifikovaným znaleckým posudkom znalca z odvetvia európskeho práva, ktorý mal zodpovedať otázku interpretácie smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993. Preto súd žalobný návrh zamietol. Len záverom sa poznamenáva, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.